

סיכומי הדינים העולים מנוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף כ"ד למסקנא

דף כ"ד ע"א

א. אשה שהיא פודה פירות מעשר שני משדה בעלה, בכסף של בעלה, צריכה להוסיף חומש, שהיא עושה שליחותו. ואם היא פודה מעשר של בעלה במעות שלה (מנכסי מלוג), אינה צריכה להוסיף חומש.

ב. הקנה לה אחד מנה, ואמר לה על מנת שתפדי בו את המעשר, לחכמים הכסף שלה, ופודה מעשר של בעלה בלא חומש. ולרבי מאיר תנאו בטל והמעות של בעלה, ותוסיף חומש.

ג. אשה שירשה מאביה פירות של מעשר שני, לרבי מאיר ממון הקדש הוא ואין לבעל פירות בהם כנכסי מלוג, ולפיכך אם פדאתו האשה ממון בעלה, אין צריכה להוסיף חומש. ולחכמים ממון הדיוט הוא, ויש לבעל פירות בהם כשאר נכסי מלוג, ולפיכך אם פדאתו ממון בעלה, תוסיף חומש, שהרי היא עושה שליחותו.

ד. עבד כנעני יוצא בשן ועין, ובראשי אברים הגלויים שאינם חוזרים.

דף כ"ד ע"ב

א. הפילו שן שינק בה (כגון עבד קטן), לא יצא לחירות, שעתיד להחליפה.
ב. תלש בזקנו של העבד, ודילדל בו עצם, אע"פ שאינו מבטלו ממלאכתו, יצא לחירות. הכהו על ידו וצמתה, וסופה לחזור, לא יצא לחירות.

ג. עבד היוצא בראשי אברים יש אומרים שצריך גט שחרור, וי"א שאינו צריך. והמכריעים אמרו, כי בשן ועין שהתורה זכתה לו, אינו צריך. ובשאר אברים שהם מדרש חכמים, צריך.

סיכומי הדינים העולמיים ממסקנת הגמרא בדף היומי

ד. הכה לעבדו על עינו וסמאה, על אזנו וחרשה, יוצא לחירות. הכה נגד עינו ואינו רואה, כנגד אזנו ואינו שומע, אינו יוצא. שהאדם בר דעת, והוא מבעית את עצמו.

ה. המבעית את חבירו, כגון שתקע באזנו וחרשו, פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים. ואם אחזו ותקע באזנו וחרשו, חייב. אבל תרנגול שהושיט ראשו לאויר כלי זכוכית ותקע בו ושברו, וכן סוס שצנף וחמור שנער ושברו כלים בתוך הבית, משלמים גם אם לא אחזו בכלים (לחכמים חצי נזק, ולסומכוס נזק שלם כדין 'צרורות').

ו. הכה לעבדו על עינו וכהתה, על שינו ונדדה, אם יכול להשתמש בהן עכשיו, אינו יוצא לחירות, ואם לאו יוצא לחירות. וכן אם היתה עינו כהויה וסמאה, שינו נדודה והפילה, אם היה יכול להשתמש בהן קודם לכן, יוצא לחירות, ואם לאו אינו יוצא לחירות.

ז. היה רבו רופא, ואמר לו לכחול לו עינו וסמאה, לחתור לו שינו והפילה, לחכמים שיחק באדון ויצא לחירות, ולרשב"ג לא יצא עד שיתכוין לשחתה. ואם לא נתכוין לעין כלל, כגון שהושיט ידו למעי שפחתו וסימא עובר שבמעיה, גם לחכמים לא יצא.

ח. היתה עין עבדו סמויה וחטטה, יוצא לחירות, לפי שעשאו מחוסר אבר.

ט. תמות וזכרות בבהמה ולא בעופות, שיכול להביא נקיבה ובעלת מוס. אבל אם חסר בה אבר, כגון שיבשה גפה, או נקטעה רגלה, או נחטטה עינה, פסולה.

י. היתה לעבד אצבע יתירה, וחתכה, אם נספרת על גב היד (שהיתה בשורת האצבעות), יוצא לחירות.

שלום

לומד יקר!

דוח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכחובת: 7600234@etrog.net.il